

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 listopada 2019 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt XU 1008/19, po rozpoznaniu sprawy z odwołania K. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 29 lipca 2019 r., znak (...) oddalił odwołanie.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

K. C. był zatrudniony w firmie (...) spółce z o.o. od 1 grudnia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. na podstawie umowy o pracę. W dniu 4 marca 2018 r. wnioskodawcy urodziło się dziecko. W okresie od 4 marca 2018 r. do 16 czerwca 2018 r. matka dziecka wykorzystwała urlop macierzyński. Następnie pracodawca udzielił wnioskodawcy urlopu macierzyńskiego od 17 czerwca 2018 r. do 21 lipca 2018 r., urlopu rodzicielskiego od 22 lipca 2018 r. do 2 marca 2019 r., który został wydłużony do dnia 12 października 2019 r. w związku z deklaracją wnioskodawcy, że w okresie całego urlopu rodzicielskiego będzie wykonywał pracę w wymiarze połowy etatu.

Od dnia 16 listopada 2018 r. do 16 stycznia 2019 r. wnioskodawca przedstawił zwolnienia lekarskie. Pracodawca wypłacił wnioskodawcy wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, a następnie od 11 do 31 grudnia 2018 r. K. C. otrzymał zasiłek chorobowy.

Od dnia 1 stycznia 2019 r. organ rentowy podjął na rzecz wnioskodawcy wypłatę zasiłku macierzyńskiego w pełnej wysokości. Zasiłek macierzyński został wydłużony za okres od 3 marca 2019 r. do dnia 22 maja 2019 r., z uwagi na łączenie zasiłku macierzyńskiego z wykonywaniem zatrudnienia w połowie wymiaru etatu w okresie od 22 lipca 2018 r. do 31 grudnia 2018 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że odwołanie zasługiwało na oddalenie.

Sąd I instancji przytoczył treść art. 29 a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Sąd Rejonowy wskazał też, że prawo do urlopu macierzyńskiego, rodzicielskiego oraz ojcowskiego zostało uregulowane w Rozdziale II Działu VII Kodeksu pracy.

Sąd Rejonowy podkreślił, że stosownie do treści art. 182^{1e} § 1 KP pracownik może łączyć korzystanie z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy u pracodawcy udzielającego tego urlopu w wymiarze nie wyższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy. W takim przypadku urlopu rodzicielskiego udziela się na pozostałą część wymiaru czasu pracy. Sąd Rejonowy podniósł, że według art. 182^{1f} § 1 i 2 KP w przypadku łączenia przez pracownika korzystania z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy u pracodawcy udzielającego tego urlopu, wymiar urlopu rodzicielskiego ulega wydłużeniu proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy wykonywanej przez pracownika w trakcie korzystania z urlopu lub jego części (...) Okres, o który urlop rodzicielski ulega wydłużeniu, stanowi iloczyn liczby tygodni, przez jaką pracownik łączy korzystanie z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy u pracodawcy udzielającego tego urlopu i wymiaru czasu pracy wykonywanej przez pracownika w trakcie korzystania z urlopu rodzicielskiego.

W ocenie Sądu Rejonowego jak wynika z dokonanych ustaleń stosunek pracy wnioskodawcy ustał z dniem 31 grudnia 2018 r. Z tym też dniem ustała również możliwość korzystania z urlopu macierzyńskiego udzielonego na połowę wymiaru czasu pracy. Według Sądu I instancji w myśl powołanych przepisów zasiłek macierzyński może być łączony jedynie z zatrudnieniem, a nie z pobieraniem innego zasiłku. Przesądza o tym również treść art. 31 ust. 4 a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r., Nr 31, poz. 267 ze zm.), zgodnie z którym wysokość zasiłku macierzyńskiego zmniejsza się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy, w którym pracownik łączy korzystanie z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy u pracodawcy udzielającego takiego urlopu. Zdaniem Sądu I instancji organ rentowy zasadnie

odmówił wnioskodawcy zasiłku chorobowego za okres po ustaniu zatrudnienia od dnia 1 stycznia 2019 r., bowiem od tej daty wnioskodawca już nie wykonywał zatrudnienia w połowie wymiaru etatu i nie było podstaw do zmniejszenia wysokości zasiłku macierzyńskiego.

Sąd Rejonowy przytoczył treść art. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zgodnie, z którym świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zwanego dalej „ubezpieczeniem chorobowym”, obejmują:

- 1) zasiłek chorobowy;
- 2) świadczenie rehabilitacyjne;
- 3) zasiłek wyrównawczy;
- 4) (uchylony)
- 5) zasiłek macierzyński;
- 6) zasiłek opiekuńczy.

W/w świadczenia zdaniem Sądu meriti przysługują z tego samego ryzyka do jakiego zakwalifikowano chorobę i macierzyństwo. Z tego też względu w tym samym okresie można pobierać tylko jedno świadczenie. Świadczenia nie podlegają łączeniu.

Odnosząc się do zgłoszonego w piśmie procesowym z dnia 10 października 2019 r. zarzutu wprowadzenia wnioskodawcy w błąd przez organ rentowy co do możliwości pobierania zasiłku rodzicielskiego po ustaniu zatrudnienia, Sąd Rejonowy podniósł, że przedmiot konsultacji był odmienny od roszczeń wysuwanych w przedmiotowej sprawie. Wnioskodawca pytał konsultanta ZUS o możliwość zmiany pracy i kontynuowania zatrudnienia z łączeniem zasiłku rodzicielskiego, a nie o łączenie zasiłku chorobowego z macierzyńskim. Konsultant udzielił odpowiedzi, że wnioskodawca może pobierać zasiłek macierzyński pracując jednocześnie, a nie że może pobierać zasiłek chorobowy z macierzyńskim.

Uwzględniając całokształt przytoczonych powyżej okoliczności Sąd Rejonowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Od powyższego wyroku apelację złożył ubezpieczony K. C. zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w całości i zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, tj. przepisów ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 1368 ze zm.) poprzez niewłaściwe jego zastosowanie i skrócenie mu urlopu rodzicielskiego i przeliczenie go z połowy wymiaru na pełny wymiar a przez to odmówienie wypłaty zasiłku chorobowego.

W konkluzji do tak sformułowanego zarzutu apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I Instancji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 stycznia 2019 r. do 8 maja 2019 r. bądź o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji. W uzasadnieniu środka zaskarżenia K. C. wskazał, że z oficjalnej strony internetowej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wynika, że „po ustaniu zatrudnienia zasiłek macierzyński za okres wydłużenia urlopu rodzicielskiego wynikającego z łączenia przez pracownika urlopu rodzicielskiego z pracą u pracodawcy udzielającego tego urlopu, przysługuje w takiej wysokości, w jakiej pracownik otrzymywał zasiłek macierzyński w okresie wykonywania pracy i otrzymywania zasiłku macierzyńskiego w kwocie obniżonej.” Powyższe w ocenie skarżącego oznacza, że po ustaniu zatrudnienia zasiłek będzie wypłacany w takiej wysokości i w takim okresie czasu jaki został przyznany przez pracodawcę. Natomiast przyjęta przez Sąd Rejonowy interpretacja, że brak jest możliwości jednoczesnego pobierania zasiłku chorobowego i macierzyńskiego jest błędna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego apelacja ubezpieczonego K. C. nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu apelacyjnego stwierdzić należy, że orzeczenie Sądu Rejonowego jest prawidłowe i znajduje oparcie zarówno w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, jak i obowiązujących przepisach prawa.

Sąd II instancji w pełni aprobuje i przyjmuje ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, jako własne, jednocześnie stwierdził, że nie zachodzi obecnie potrzeba powielania w tym miejscu tych ustaleń. Wskazać należy, że w myśl utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, jeżeli uzasadnienie orzeczenia pierwszoinstancyjnego sporządzonego zgodnie z wymaganiami art. 328§2 k.p.c. spotyka się z pełną aprobatą sądu drugiej instancji to wystarczy, że da on temu wyraz w treści uzasadnienia swego orzeczenia, bez powtarzania szczegółowych ustaleń faktycznych i wnioskowań prawniczych zawartych w motywach zaskarżonego orzeczenia (vide wyrok SN z 5.11.1998r., I PKN 339/98, OSNAPiUS 1999/24/).

Sąd podziela również prezentowane rozważania prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie znajdując żadnych podstaw do jego zmiany bądź uchylecia.

Stosownie do treści art. 233 § 1 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów, według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Z kolei w świetle zaś art. 328 § 2 k.p.c., uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego jest prawidłowa nadto Sąd ten w sposób właściwy zastosował przepisy prawa materialnego a w szczególności przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz.645 z późn. zm.).

Zarzut skarżącego sprowadza się natomiast jedynie do polemiki ze stanowiskiem Sądu I instancji.

Apelujący kwestionuje ustalenie sądu, że świadczenia w postaci zasiłku macierzyńskiego oraz zasiłku chorobowego nie podlegają łączeniu i w tym samym okresie można pobierać tylko jedno z tych świadczeń.

Na wstępie wskazać należy, że kwestię świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa reguluje ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz.645 z późn. zm.).

Według art. 2 powołanej Ustawy świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zwanego dalej „ubezpieczeniem chorobowym”, obejmują zarówno zasiłek chorobowy jak i zasiłek macierzyński.

Stosownie do art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej, zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko. Zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego oraz urlopu ojcowskiego (art. 29a ust. 1).

W myśl zaś art. 182^{1e} § 1 kodeksu pracy pracownik może łączyć korzystanie z urlopu rodzicielskiego z **wykonywaniem pracy u pracodawcy** udzielającego tego urlopu w wymiarze nie wyższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy. W takim przypadku urlopu rodzicielskiego udziela się na pozostałą część wymiaru czasu pracy.

Stosownie natomiast do art. 182^{1f} § 1 i 2 kp **w przypadku łączenia przez pracownika korzystania z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy** u pracodawcy udzielającego tego urlopu, wymiar urlopu rodzicielskiego ulega wydłużeniu proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy wykonywanej przez pracownika w trakcie korzystania z urlopu lub jego części (...) Okres, o który urlop rodzicielski ulega wydłużeniu, stanowi iloczyn liczby

tygodni, przez jaką pracownik łączy korzystanie z urlopu rodzicielskiego **z wykonywaniem pracy u pracodawcy** udzielającego tego urlopu i wymiaru czasu pracy wykonywanej przez pracownika w trakcie korzystania z urlopu rodzicielskiego.

Wysokość zasiłku macierzyńskiego ulega w takim przypadku zmniejszeniu proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy, w którym łączy korzystanie z urlopu rodzicielskiego **z wykonywaniem pracy u pracodawcy** udzielającego takiego urlopu (art. 29 ust. 7 ww. ustawy).

Bezspornym jest, że w przedmiotowym postępowaniu z dniem 31 grudnia 2018 r. ustał stosunek pracy apelującego K. C.. Słusznie zaś Sąd Rejonowy uznał, że z tym także dniem ustala możliwość korzystania przez niego z urlopu macierzyńskiego udzielonego w połowie wymiaru czasu pracy, gdyż zasiłek macierzyński może być łączony jedynie z zatrudnieniem. Powyższe wynika wprost z treści cytowanych wyżej przepisów, gdzie znalazł się zwrot, że „pracownik łączy korzystanie z urlopu rodzicielskiego **z wykonywaniem pracy u pracodawcy**”. Jak prawidłowo uwypuklił także Sąd I instancji wynika to także dodatkowo z treści art. 31 ust. 4 ustawy zasiłkowej, gdzie również wprost wskazano, że chodzi o łączenie korzystania z urlopu rodzicielskiego **z wykonywaniem pracy u pracodawcy** udzielającego urlopu.

Podkreślić w tym miejscu stanowczo trzeba, że w świetle przytoczonych wyżej przepisów ubezpieczony może łączyć korzystanie z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy u pracodawcy udzielającego urlopu w wymiarze nie wyższym, niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy. W takim przypadku urlopu rodzicielskiego udziela się na pozostałą część wymiaru czasu pracy.

Pracownik, który łączy korzystanie z urlopu rodzicielskiego z wykonywaniem pracy u pracodawcy udzielającego tego urlopu na zasadach określonych w art. 182^{1e} Kodeksu pracy, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z obu tytułów. Jednakże nie są to dwa odrębne pełne tytuły ubezpieczenia tylko **jeden pracowniczy tytuł ubezpieczenia** ulegający rozdzieleniu odpowiednio do wymiaru czasu pracy na korzystanie z urlopu rodzicielskiego i wykonywanie pracy w obniżonym wymiarze czasu pracy w związku z łączeniem przebywania na urlopie rodzicielskim z wykonywaniem pracy u pracodawcy, który urlopu rodzicielskiego udzielił. Z uwagi na powyższe ubezpieczony będący pracownikiem, któremu wystawione zostanie zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy z powodu choroby przypadającej **na okres, w którym łączy wykonywanie pracy u pracodawcy udzielającego urlopu z korzystaniem z urlopu rodzicielskiego**, nabędzie prawo odpowiednio do wynagrodzenia za okres choroby bądź zasiłku chorobowego. **Podjęcie pracy w tej formie może być skuteczne tylko w okresie trwania stosunku pracy z pracodawcą, który udzielił urlopu rodzicielskiego**. Po zakończeniu stosunku pracy, nawet w przypadku, gdy zakończenie umowy o pracę przypada już po udzieleniu przez pracodawcę urlopu rodzicielskiego, przepis art. 182e Kodeksu pracy nie ma zastosowania.

Podkreślić w tym miejscu trzeba, że osoba pobierająca tylko i wyłącznie zasiłek macierzyński, tj. **która nie łączy wykonywania pracy z urlopem rodzicielskim** podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, ale z tytułu pobierania tego zasiłku nie może być objęta ubezpieczeniem chorobowym i ubezpieczeniem wypadkowym - art. 6 ust. 1 pkt 19, art. 11 i art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2020 r., poz. 266). Dlatego też za czas niezdolności do pracy przypadającej na okres, w którym pracownik korzysta z urlopu macierzyńskiego i pobiera z tego tytułu zasiłek macierzyński, nie przysługuje mu zasiłek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy prawidłowo wywiódł, że świadczenia w postaci zasiłku macierzyńskiego i zasiłku chorobowego nie podlegają łączeniu. O powyższym także świadczy treść art. 2 ustawy, gdyż z literalnego brzmienia tego przepisu wynika, że świadczenia te zostały przez ustawodawcę zaliczone do tego samego ryzyka do jakiego zakwalifikowano chorobę i macierzyństwo.

Nadto nie jest możliwe w realiach niniejszej sprawy uwzględnienie roszczenia K. C. na innej podstawie, gdyż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest prawnie dopuszczalne stosowanie klauzul generalnych, którymi

są w szczególności zasady współżycia społecznego. Zgodnie z poglądem judykatury „Do złagodzenia rygorów prawa ubezpieczeń społecznych nie stosuje się ani art. 5 k.c., ani art. 8 k.p., bo przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter przepisów prawa publicznego.” „W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych niedopuszczalne jest powoływanie się na zasady współżycia społecznego, jako że prawo ubezpieczeń społecznych, w odróżnieniu od przepisów prawa pracy (art. 300 k.p.), nie zawiera normy o charakterze takiej klauzuli generalnej, ani też normy zezwalającej na stosowanie w zakresie nieuregulowanym przepisów kodeksu cywilnego.” (por. wyrok SN z dnia 16 czerwca 2011 r. sygn. akt III UK 214/10 opubl. LEX 1095955, wyrok SA w Katowicach z dnia 20 maja 2010 r., sygn. akt III AUa 3616/09, opubl. LEX nr 785483 wyrok SN z dnia 2 grudnia 2009 r., sygn. akt I UK 174/09, opubl. LEX nr 585709, wyrok NSA w W. z dnia 18 maja 2011 r., sygn. akt I OSK 124/11, opubl. LEX 990161, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 listopada 2008 r., sygn. akt III AUa 330/08)

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację jako bezzasadną.

SSO Jacek Chrostek SSO Agnieszka Gocek SSO Zofia Falkowska

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.